

Βρυξέλλες, 4 Ιουνίου 2020
REV1 – αντικαθιστά τις ανακοινώσεις
της 27ης Φεβρουαρίου 2018 (θαλάσσιες
μεταφορές) και της 11ης Οκτωβρίου 2019
(προσόντα ναυτικών, REV1)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΟΥΣ

ΑΠΟΧΩΡΗΣΗ ΤΟΥ ΗΝΩΜΕΝΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΚΑΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΤΗΣ ΕΕ ΣΤΟΝ ΤΟΜΕΑ ΤΩΝ ΘΑΛΑΣΣΙΩΝ ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ

Την 1η Φεβρουαρίου 2020, το Ηνωμένο Βασίλειο αποχώρησε από την Ευρωπαϊκή Ένωση και κατέστη «τρίτη χώρα»¹. Η συμφωνία αποχώρησης² προβλέπει μεταβατική περίοδο που λήγει στις 31 Δεκεμβρίου 2020³. Μέχρι την ημερομηνία αυτή, το δίκαιο της Ένωσης στο σύνολό του ισχύει ως προς το Ηνωμένο Βασίλειο και εντός αυτού⁴.

Κατά τη διάρκεια της μεταβατικής περιόδου, η ΕΕ και το Ηνωμένο Βασίλειο θα διαπραγματευτούν συμφωνία για νέα εταιρική σχέση, η οποία θα προβλέπει μεταξύ άλλων μια ζώνη ελεύθερων συναλλαγών. Ωστόσο, δεν είναι βέβαιο αν η συμφωνία αυτή θα συναφθεί και θα αρχίσει να ισχύει στο τέλος της μεταβατικής περιόδου. Σε κάθε περίπτωση, μια τέτοια συμφωνία θα δημιουργήσει σχέση η οποία, όσον αφορά τους όρους πρόσβασης στην αγορά, θα είναι πολύ διαφορετική από τη συμμετοχή του Ηνωμένου Βασιλείου στην εσωτερική αγορά⁵, στην τελωνειακή ένωση της ΕΕ και στον χώρο ΦΠΑ και ειδικών φόρων κατανάλωσης.

¹ Τρίτη χώρα είναι οποιαδήποτε χώρα δεν είναι μέλος της ΕΕ.

² Συμφωνία για την αποχώρηση του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας από την Ευρωπαϊκή Ένωση και την Ευρωπαϊκή Κοινότητα Ατομικής Ενέργειας, ΕΕ L 29 της 31.1.2020, σ. 7 («συμφωνία αποχώρησης»).

³ Η μεταβατική περίοδος μπορεί, πριν από την 1η Ιουλίου 2020, να παραταθεί μία μόνο φορά για 1 ή 2 έτη κατά ανώτατο όριο (άρθρο 132 παράγραφος 1 της συμφωνίας αποχώρησης). Η κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου έχει μέχρι στιγμής αποκλείσει μια τέτοια παράταση.

⁴ Με την επιφύλαξη ορισμένων εξαιρέσεων που προβλέπονται στο άρθρο 127 της συμφωνίας αποχώρησης, καμία από τις οποίες δεν παρουσιάζει ενδιαφέρον στο πλαίσιο της παρούσας ανακοίνωσης.

⁵ Ειδικότερα, μια συμφωνία ελεύθερων συναλλαγών δεν προβλέπει αρχές της εσωτερικής αγοράς (στον τομέα των αγαθών και των υπηρεσιών), όπως η αμοιβαία αναγνώριση, η «αρχή της χώρας καταγωγής» και η εναρμόνιση. Επίσης, η συμφωνία ελεύθερων συναλλαγών δεν καταργεί τις τελωνειακές διατυπώσεις και τους τελωνειακούς ελέγχους, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που αφορούν την καταγωγή των εμπορευμάτων και τις εισροές τους, ούτε τις απαγορεύσεις και τους περιορισμούς για τις εισαγωγές και τις εξαγωγές.

Ως εκ τούτου, υπενθυμίζεται σε όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη, και ειδικότερα στους οικονομικούς φορείς, η νομική κατάσταση που θα ισχύει μετά τη λήξη της μεταβατικής περιόδου.

Συμβουλές προς τους ενδιαφερομένους:

Για την αντιμετώπιση των συνεπειών που παρατίθενται στην παρούσα ανακοίνωση, στους οικονομικούς φορείς στον τομέα των θαλάσσιων μεταφορών συνιστώνται ιδίως τα εξής:

- Οι οικονομικοί φορείς που παρέχουν ναυτιλιακές υπηρεσίες θα πρέπει να αξιολογούν κατά πόσον επηρεάζονται από την αλλαγή στα δικαιώματα πρόσβασης στην αγορά και να λαμβάνουν τα αναγκαία προληπτικά μέτρα κατά την πώληση ναυτιλιακών υπηρεσιών μετά τη λήξη της μεταβατικής περιόδου και
- οι φορείς εκμετάλλευσης σκαφών που φέρουν σημαία κράτους μέλους της ΕΕ θα πρέπει να μεριμνούν ώστε τα πιστοποιητικά που εκδίδονται για ναυτικούς στο Ηνωμένο Βασίλειο να αναγνωρίζονται στην ΕΕ σύμφωνα με την δέουσα διαδικασία.

Σημείωση:

Η παρούσα ανακοίνωση δεν αφορά:

- τους κανόνες της ΕΕ για τον εξοπλισμό πλοίων·
- τους κανόνες της ΕΕ για την ασφάλεια στη θάλασσα·
- τους κανόνες της ΕΕ για την ανακύκλωση πλοίων·
- τους κανόνες της ΕΕ για τις εκπομπές, συμπεριλαμβανομένων των εκπομπών CO₂ στις θαλάσσιες μεταφορές·
- τους κανόνες της ΕΕ για τους ελέγχους των προσώπων που εισέρχονται και εξέρχονται από την ΕΕ·
- το γενικό πλαίσιο της ΕΕ για την αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων.

Για τις πτυχές αυτές, καταρτίζονται ή έχουν ήδη δημοσιευθεί άλλες ανακοινώσεις⁶.

Μετά τη λήξη της μεταβατικής περιόδου, το δίκαιο της ΕΕ για τις θαλάσσιες μεταφορές, συμπεριλαμβανομένων των κανόνων της ΕΕ στον τομέα του ελάχιστου επιπέδου εκπαίδευσης και της αμοιβαίας αναγνώρισης των πιστοποιητικών των ναυτικών, και ειδικότερα η οδηγία 2008/106/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 2008, για το ελάχιστο επίπεδο εκπαίδευσης των ναυτικών⁷, δεν ισχύουν πλέον ως προς το Ηνωμένο Βασίλειο. Αυτό έχει ιδίως τις ακόλουθες συνέπειες:

⁶ https://ec.europa.eu/info/european-union-and-united-kingdom-forging-new-partnership/future-partnership/getting-ready-end-transition-period_el

⁷ ΕΕ L 323 της 3.12.2008, σ. 33.

1. Ενδομεταφορές (καμποτάζ):

Το άρθρο 1 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3577/92⁸ ελευθερώνει την παροχή υπηρεσιών θαλάσσιων μεταφορών εντός των κρατών μελών της ΕΕ (θαλάσσιες ενδομεταφορές – καμποτάζ) σε όλους τους **πλοιοκτήτες της Κοινότητας** των οποίων τα σκάφη είναι νηολογημένα σε κράτος μέλος και φέρουν τη σημαία του. Η έννοια του πλοιοκτήτη της Κοινότητας, όπως ορίζεται στο άρθρο 2 παράγραφος 2 του εν λόγω κανονισμού, καλύπτει:

α) τους υπηκόους⁹ κρατών μελών που είναι εγκατεστημένοι σε κράτος μέλος σύμφωνα με τη νομοθεσία του και ασκούν ναυτιλιακές δραστηριότητες·

β) τις ναυτιλιακές εταιρείες που είναι εγκατεστημένες σύμφωνα με τη νομοθεσία κράτους μέλους και των οποίων ο κύριος τόπος επαγγελματικής δραστηριότητας βρίσκεται, και ο πραγματικός έλεγχος ασκείται, σε κράτος μέλος ή

γ) τους υπηκόους κρατών μελών που είναι εγκατεστημένοι εκτός Ένωσης και τις ναυτιλιακές εταιρείες που είναι εγκατεστημένες εκτός Ένωσης και ελέγχονται από υπηκόους κράτους μέλους, εάν τα πλοία τους έχουν νηολογηθεί σε αυτό το κράτος μέλος σύμφωνα με τη νομοθεσία του.

Μετά τη λήξη της μεταβατικής περιόδου, οι οικονομικοί φορείς που δεν πληρούν πλέον τους όρους που καθορίζονται στον ορισμό του πλοιοκτήτη της Κοινότητας δεν θα έχουν πλέον δικαίωμα να παρέχουν υπηρεσίες θαλάσσιων ενδομεταφορών σύμφωνα με τον εν λόγω κανονισμό. Σημειωτέον ότι τα κράτη μέλη μπορούν, βάσει του εθνικού τους δικαίου, να αποφασίζουν να μην επιβάλλουν περιορισμούς στις ενδομεταφορές από πλοία που φέρουν τη σημαία τρίτης χώρας.

2. ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΣΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ

2.1. Αναγνωρισμένοι οργανισμοί

Αυτή καθαυτή η αποχώρηση του Ηνωμένου Βασιλείου δεν θα επηρεάσει την αναγνώριση που χορηγείται από την Επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 391/2009¹⁰, στους οργανισμούς που αναφέρονται στο άρθρο 2 στοιχείο γ) του εν λόγω κανονισμού.

Το άρθρο 8 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 391/2009 σχετικά με τη συμμετοχή των κρατών μελών στην τακτική αξιολόγηση αναγνωρισμένων οργανισμών

---

⁸ Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3577/92 του Συμβουλίου, της 7ης Δεκεμβρίου 1992, για την εφαρμογή της αρχής της ελεύθερης κυκλοφορίας των υπηρεσιών στις θαλάσσιες μεταφορές στο εσωτερικό των κρατών μελών (θαλάσσιες ενδομεταφορές – καμποτάζ), ΕΕ L 364 της 12.12.1992, σ. 7.

⁹ Η έννοια αυτή περιλαμβάνει τόσο τα φυσικά όσο και τα νομικά πρόσωπα.

¹⁰ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 391/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2009, σχετικά με κοινούς κανόνες και πρότυπα για τους οργανισμούς επιθεώρησης και ελέγχου πλοίων, ΕΕ L 131 της 28.5.2009, σ. 11.

τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΕ) 2019/492¹¹, ώστε να προβλέπεται ότι η αξιολόγηση διενεργείται από την Επιτροπή, από κοινού με το κράτος μέλος ή τα κράτη μέλη που εξουσιοδότησαν τον σχετικό αναγνωρισμένο οργανισμό σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 2 της οδηγίας 2009/15/ΕΚ¹². Η τροποποιημένη διάταξη εφαρμόζεται από την επομένη της ημέρας κατά την οποία ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 391/2009 παύει να ισχύει για το Ηνωμένο Βασίλειο.

2.2. Έλεγχος από το κράτος του λιμένα

Η οδηγία 2009/16/ΕΚ¹³ καθορίζει το ενωσιακό σύστημα ελέγχου από το κράτος του λιμένα. Σύμφωνα με την οδηγία, απαιτείται από τα κράτη μέλη να μεριμνούν για τη διενέργεια επιθεωρήσεων των ξένων πλοίων στους λιμένες από αξιωματικούς ελέγχου του κράτους του λιμένα προκειμένου να εξακριβώνεται ότι η κατάσταση του πλοίου και του εξοπλισμού του πληροί τις απαιτήσεις των διεθνών συμβάσεων, και ότι το πλοίο είναι στελεχωμένο και λειτουργεί σύμφωνα με το εφαρμοστέο διεθνές δίκαιο. Σύμφωνα με την οδηγία 2009/16/ΕΚ απαιτείται επίσης έλεγχος της συμμόρφωσης με ορισμένες άλλες απαιτήσεις βάσει του δικαίου της ΕΕ¹⁴, περιλαμβανομένων των πιστοποιητικών ασφάλισης βάσει της οδηγίας 2009/20/ΕΚ¹⁵.

Ενώ τα κράτη μέλη της ΕΕ θα εξακολουθήσουν να διενεργούν επιθεωρήσεις σε πλοία του Ηνωμένου Βασιλείου που καταπλέουν σε λιμένες της ΕΕ, μετά τη λήξη της μεταβατικής περιόδου το σύστημα ελέγχου των πλοίων από το κράτος του λιμένα, το οποίο καθορίζεται στην οδηγία 2009/16/ΕΚ, δεν θα ισχύει πλέον στο Ηνωμένο Βασίλειο¹⁶. Οι σχέσεις μεταξύ του Ηνωμένου Βασιλείου και της ΕΕ όσον αφορά τον έλεγχο από το κράτος του λιμένα θα

---

¹¹ Κανονισμός (ΕΕ) 2019/492 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Μαρτίου 2019, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 391/2009 όσον αφορά την αποχώρηση του Ηνωμένου Βασιλείου από την Ένωση, ΕΕ L 85I της 27.3.2019, σ. 5.

¹² Οδηγία 2009/15/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2009, σχετικά με κοινούς κανόνες και πρότυπα για τους οργανισμούς επιθεώρησης και ελέγχου πλοίων και για τις συναφείς δραστηριότητες των ναυτικών αρχών, ΕΕ L 131 της 28.5.2009, σ. 47.

¹³ Οδηγία 2009/16/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2009, σχετικά με τον έλεγχο των πλοίων από το κράτος λιμένα, ΕΕ L 131 της 28.5.2009, σ. 57.

¹⁴ Άρθρο 13 και παράρτημα IV της οδηγίας 2009/16/ΕΚ.

¹⁵ Σημείο 41 του παραρτήματος IV της οδηγίας 2009/16/ΕΚ και άρθρο 4 παράγραφος 1 της οδηγίας 2009/20/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2009, σχετικά με την ασφάλιση των πλοιοκτητών για ναυτικές απαιτήσεις, ΕΕ L 131 της 28.5.2009, σ. 128.

¹⁶ Επισημαίνεται ότι, μετά τη λήξη της μεταβατικής περιόδου, τα πλοία που φέρουν τη σημαία του Ηνωμένου Βασιλείου κατ' αρχήν δεν θα υπέχουν πλέον την υποχρέωση που ισχύει για τα πλοία που φέρουν σημαία της ΕΕ, να φέρουν κατάλογο επικίνδυνων υλικών κατά το άρθρο 5 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1257/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Νοεμβρίου 2013, για την ανακύκλωση πλοίων, ΕΕ L 330 της 10.12.2013, σ. 1. Ωστόσο, ανάλογη υποχρέωση θα καταστεί εφαρμοστέα για τα πλοία που φέρουν σημαία τρίτης χώρας από τις 31 Δεκεμβρίου 2020 [άρθρο 12 και άρθρο 32 παράγραφος 2 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1257/2013]. Το πιστοποιητικό θα πρέπει να ελέγχεται σύμφωνα με το σημείο 49 του παραρτήματος IV της οδηγίας 2009/16/ΕΚ.

διέπεται από το Μνημόνιο Συνεννόησης των Παρισίων για τον έλεγχο από το κράτος του λιμένα¹⁷.

2.3. Ασφάλεια αλιευτικών σκαφών

Σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 5 της οδηγίας 97/70/ΕΚ¹⁸, τα κράτη μέλη απαγορεύουν στα αλιευτικά σκάφη που φέρουν τη σημαία τρίτων χωρών να ασκούν αλιευτική δραστηριότητα στα εσωτερικά τους ύδατα ή στα χωρικά τους ύδατα ή να εκφορτώνουν τα αλιεύματά τους στους λιμένες τους, εκτός εάν η αρμόδια αρχή του κράτους της σημαίας έχει πιστοποιήσει ότι τα σκάφη αυτά συμμορφώνονται με τις απαιτήσεις του άρθρου 3 παράγραφοι 1 έως 4 και του άρθρου 5 της οδηγίας 97/70/ΕΚ, που περιέχουν τις οικείες τεχνικές διατάξεις.

Πέραν αυτού, σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 3 της οδηγίας 97/70/ΕΚ, τα αλιευτικά σκάφη που φέρουν σημαία τρίτης χώρας, τα οποία δεν ασκούν αλιευτική δραστηριότητα στα εσωτερικά ή στα χωρικά ύδατα κράτους μέλους, ούτε εκφορτώνουν τα αλιεύματά τους σε λιμένες κράτους μέλους, υπόκεινται σε έλεγχο κράτους μέλους όταν βρίσκονται στους λιμένες του, ώστε να ελέγχεται η συμμόρφωσή τους με το πρωτόκολλο Torremolinos¹⁹, μόλις αυτό τεθεί σε ισχύ.

3. ΠΡΟΣΟΝΤΑ ΤΩΝ ΝΑΥΤΙΚΩΝ

Σύμφωνα με το άρθρο 3 της οδηγίας 2008/106/ΕΚ²⁰, οι ναυτικοί που εργάζονται σε σκάφος που φέρει τη σημαία κράτους μέλους της ΕΕ πρέπει να διαθέτουν το απαιτούμενο πιστοποιητικό ικανότητας, πιστοποιητικό επάρκειας ή αποδεικτικά έγγραφα (στο εξής: πιστοποιητικά) που έχουν εκδοθεί από το εν λόγω κράτος μέλος, από άλλο κράτος μέλος της ΕΕ σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 5β, ή από μία από τις τρίτες χώρες που αναγνωρίζονται βάσει του άρθρου 19 της οδηγίας 2008/106/ΕΚ. Κάθε κράτος μέλος αναγνωρίζει, όσον αφορά τα πλοία που φέρουν τη σημαία του, τα πιστοποιητικά που εκδίδονται για ναυτικούς από τα άλλα κράτη μέλη ή από τις αναγνωρισμένες τρίτες χώρες, ώστε οι ναυτικοί που είναι κάτοχοι

¹⁷ Όλα τα κράτη μέλη της ΕΕ που έχουν θαλάσσιους λιμένες, συμπεριλαμβανομένου του Ηνωμένου Βασιλείου, είναι συμβαλλόμενα μέρη του Μνημονίου Συνεννόησης των Παρισίων.

¹⁸ Οδηγία 97/70/ΕΚ του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 1997, για θέσπιση εναρμονισμένου καθεστώτος για τα αλιευτικά σκάφη μήκους 24 μέτρων και άνω, ΕΕ L 34 της 9.2.1998, σ. 1.

¹⁹ Πρωτόκολλο του Torremolinos, της 2ας Απριλίου 1993, σχετικά με τη Διεθνή Σύμβαση Torremolinos του 1977 για την ασφάλεια των αλιευτικών σκαφών («Πρωτόκολλο Torremolinos»). Ορισμένες διατάξεις του πρωτοκόλλου Torremolinos επικαιροποιήθηκαν και τροποποιήθηκαν με τη Συμφωνία του Κέιπ Τάουν του 2012 για την εφαρμογή των διατάξεων του πρωτοκόλλου Torremolinos του 1993.

²⁰ Οδηγία 2008/106/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 2008, για το ελάχιστο επίπεδο εκπαίδευσης των ναυτικών (αναδιатύπωση), ΕΕ L 323 της 3.12.2008, σ. 33. Επισημαίνεται ότι η οδηγία 2005/45/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Σεπτεμβρίου 2005, σχετικά με την αμοιβαία αναγνώριση πιστοποιητικών των ναυτικών τα οποία εκδίδονται από τα κράτη μέλη και για την τροποποίηση της οδηγίας 2001/25/ΕΚ (ΕΕ L 255 της 30.9.2005, σ. 160) καταργήθηκε με το άρθρο 2 της οδηγίας (ΕΕ) 2019/1159 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Ιουνίου 2019, σχετικά με την τροποποίηση της οδηγίας 2008/106/ΕΚ, ΕΕ L 188 της 12.7.2019, σ. 94.

τέτοιων πιστοποιητικών να μπορούν να εργάζονται στα πλοία. Η οδηγία 2008/106/EK προβλέπει δύο διακριτές διαδικασίες αναγνώρισης που ισχύουν, αντίστοιχα, για τα πιστοποιητικά που εκδίδουν τα άλλα κράτη μέλη και για τα πιστοποιητικά που εκδίδουν οι αναγνωρισμένες τρίτες χώρες:

- το άρθρο 5β της οδηγίας 2008/106/EK προβλέπει ότι κάθε κράτος μέλος θεωρεί («θεώρηση που πιστοποιεί την αναγνώριση») ή αποδέχεται, κατά περίπτωση, τα πιστοποιητικά που χορηγούν σε ναυτικούς τα άλλα κράτη μέλη·
- το άρθρο 19 παράγραφος 4 της οδηγίας 2008/106/EK προβλέπει ότι ένα κράτος μέλος μπορεί να αποφασίζει, όσον αφορά τα πλοία που φέρουν τη σημαία του, να θεωρεί πιστοποιητικά που έχουν εκδοθεί από αναγνωρισμένες τρίτες χώρες.

«Αποδοχή» υπό την έννοια του άρθρου 5β της οδηγίας 2008/106/EK:

Τα πιστοποιητικά που χορηγεί σε ναυτικούς το Ηνωμένο Βασίλειο δεν είναι πλέον «δεκτά» από τα κράτη μέλη της ΕΕ δυνάμει του άρθρου 5β της οδηγίας 2008/106/EK, μετά τη λήξη της μεταβατικής περιόδου.

Ως εκ τούτου, πλοίαρχος ή αξιωματικός που κατέχει πιστοποιητικό που έχει εκδοθεί από το Ηνωμένο Βασίλειο και έχει γίνει «δεκτό» από κράτος μέλος της ΕΕ δεν θα μπορεί να συνεχίσει να εργάζεται σε σκάφη που φέρουν τη σημαία του εν λόγω κράτους μέλους μετά τη λήξη της μεταβατικής περιόδου.

«Θεώρηση που πιστοποιεί την αναγνώριση» υπό την έννοια του άρθρου 5β της οδηγίας 2008/106/EK:

Τα πιστοποιητικά που χορηγεί σε ναυτικούς το Ηνωμένο Βασίλειο δεν μπορούν πλέον να θεωρούνται («θεώρηση που πιστοποιεί την αναγνώριση») από κράτος μέλος της ΕΕ βάσει του άρθρου 5β της οδηγία 2008/106/EK, μετά τη λήξη της μεταβατικής περιόδου. Οι «θεωρήσεις που πιστοποιούν την αναγνώριση» των πιστοποιητικών που χορηγεί σε ναυτικούς το Ηνωμένο Βασίλειο, οι οποίες εκδίδονται από τα κράτη μέλη της ΕΕ πριν από τη λήξη της μεταβατικής περιόδου σύμφωνα με το άρθρο 5β της οδηγίας 2008/106/EK, θα εξακολουθούν να ισχύουν έως τη λήξη της οικείας θεώρησης.

Ως εκ τούτου, πλοίαρχος ή αξιωματικός που είναι κάτοχος «θεώρησης που πιστοποιεί την αναγνώριση», η οποία έχει εκδοθεί από κράτος μέλος για πιστοποιητικό εκδοθέν από το Ηνωμένο Βασίλειο, θα μπορεί να συνεχίσει να εργάζεται σε σκάφη που φέρουν τη σημαία του εν λόγω κράτους μέλους.

Ωστόσο, μετά τη λήξη της μεταβατικής περιόδου, δεν είναι δυνατή η απόκτηση «θεώρησης που πιστοποιεί την αναγνώριση» σύμφωνα με το άρθρο 5β της οδηγίας 2008/106/EK από άλλο κράτος μέλος της ΕΕ, προκειμένου ναυτικός να εργαστεί σε σκάφος που φέρει τη σημαία αυτού του άλλου κράτους μέλους.

Μετά τη λήξη της μεταβατικής περιόδου, η αναγνώριση από κράτος μέλος της ΕΕ πιστοποιητικών που έχουν εκδοθεί από το Ηνωμένο Βασίλειο σε ναυτικούς θα

υπόκειται στους όρους και στη διαδικασία που ορίζονται στο άρθρο 19²¹ της οδηγίας 2008/106/EK, σύμφωνα με το νέο καθεστώς του Ηνωμένου Βασιλείου ως τρίτης χώρας.

Ο δικτυακός τόπος της Επιτροπής για τις θαλάσσιες μεταφορές (https://ec.europa.eu/transport/modes/maritime_en) παρέχει γενικές πληροφορίες, μεταξύ άλλων και για τους ναυτικούς (https://ec.europa.eu/transport/modes/maritime/seafarers_en). Οι σελίδες αυτές θα επικαιροποιούνται με περαιτέρω πληροφορίες, εφόσον είναι αναγκαίο. Περισσότερες πληροφορίες σχετικά με άλλα θέματα που αφορούν την ασφάλεια στη θάλασσα διατίθενται στον δικτυακό τόπο του Ευρωπαϊκού Οργανισμού για την Ασφάλεια στη Θάλασσα μέσω του ακόλουθου συνδέσμου: <https://www.emsa.europa.eu/>.

Ευρωπαϊκή Επιτροπή
Γενική Διεύθυνση Κινητικότητας και Μεταφορών

---

²¹ Οι όροι της αναγνώρισης που προβλέπονται στο άρθρο 19 της οδηγίας 2008/106/EK τροποποιήθηκαν πρόσφατα με την οδηγία (ΕΕ) 2019/1159.